

**UCHWAŁA NR CIX/1504/10
RADY MIASTA KRAKOWA**

z dnia 22 września 2010 r.

w sprawie skargi na Prezydenta Miasta Krakowa.

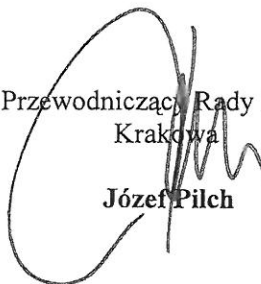
Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz.1071 z późn. zm.) Rada Miasta Krakowa uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za niezasadną skargę Pana ██████████* w sprawie: wymiany sieci wodociągowej w ul. Rakuś, remontu tej ulicy, jakości wody dostarczanej do posesji położonych przy ul. ██████████* problemów geodezyjnych związanych z podziałem działek oraz kwestii odszkodowania za parcele.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Krakowa
Józef Pilch

Załącznik do Uchwały Nr CIX/1504/10

Rady Miasta Krakowa

z dnia 22 września 2010 r.

Po rozpatrzeniu sprawy wypłaty odszkodowania za nieruchomości zajęte pod drogi publiczne oraz wyjaśnień przedstawionych przez Prezydenta Miasta Krakowa w sprawie skargi złożonej przez Pana ██████████* stwierdza się, iż Starosta Krakowski decyzjami z dnia 1 października 2007 r. orzekł o odszkodowaniu na rzecz Pana ██████████* za nieruchomości wskazanej w decyzji.

Wydział Skarbu Miasta Urzędu Miasta Krakowa pismem dnia 9 stycznia 2009 r. wystąpił do Skarżącego o wskazanie sposobu odbioru kwoty orzeczonego odszkodowania za nieruchomości.

Pismem z dnia 21 stycznia 2009 r. Pan ██████████* poinformował o odmowie przyjęcia odszkodowania. W celu realizacji zobowiązania nałożonego decyzjami administracyjnymi, w dniu 20 lutego 2009 r. orzeczone kwoty odszkodowania zostały przesłane za pośrednictwem Poczty Polskiej. Przekazy nie zostały jednak podjęte, a środki zostały zwrócone na rachunek bankowy Urzędu Miasta Krakowa. W dniu 17 kwietnia 2009 r. próba doręczenia orzeczonych kwot odszkodowania została ponowiona - przekazy nie zostały podjęte, a środki zostały zwrócone na rachunek bankowy Urzędu Miasta Krakowa.

W związku z brakiem możliwości wypłaty orzeczonego odszkodowania zostały podjęte działania zgodnie z art. 133 pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami w celu wpłaty odszkodowania do depozytu sądowego. Postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2009 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa - Podgórze w Krakowie zezwolił na złożenie do depozytu sądowego kwoty odszkodowania, o czym Wydział Skarbu Urzędu Miasta Krakowa poinformował Skarżącego.

Odnosząc się do kolejnego zarzutu stwierdza się, iż w dniu 20 lutego 2008 r. Pan ██████████* złożył wniosek o ustalenie i wypłatę odszkodowania za nieruchomość oznaczoną jako parcele katastralne zajęte - Jego zdaniem - pod drogę publiczną. W dniu 3 marca 2004 r. Pan ██████████* złożył w imieniu własnym oraz żony wniosek o ustalenie i wypłatę odszkodowania za nieruchomość zajęta pod ul. ██████████*. Wniosek został złożony w wyznaczonym przez ustawodawcę terminie.

Sprawa wypłaty odszkodowania może być rozpatrzona dopiero po wydaniu przez Wojewodę Małopolskiego decyzji stwierdzającej nabycie nieruchomości z mocy prawa przez Skarb Państwa lub jednostkę samorządu terytorialnego.

Wydział Skarbu Miasta Urzędu Miasta Krakowa postanowieniem z dnia 3 stycznia 2006 r. zawiesił prowadzone postępowania, które jak wynika z udzielonych wyjaśnień zostaną podjęte po uzyskaniu ostatecznych decyzji Wojewody Małopolskiego.

Odnosząc się do twierdzeń Pana ██████████* iż ustalenie odszkodowania za przejęte z mocy prawa nieruchomości nastąpiło z naruszeniem przepisów Konstytucji RP i wyroku Trybunału Konstytucyjnego, należy podkreślić, że rozpatrując skargi Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie nie zgodził się z takim twierdzeniem. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 14 marca 2000 r. orzekł, że sposób ustalania odszkodowania określony w art. 73, ust. 5 ustawy o gospodarce nieruchomościami mieści się w pojęciu „słusznego odszkodowania”.

Po rozpoznaniu kolejnej sprawy dotyczącej wypłaty odszkodowania za bezumowne korzystanie z nieruchomości stwierdzić należy, iż po wydaniu przez Wojewodę Małopolskiego decyzji stwierdzających nabycie przez Gminę Miejską Kraków z mocy prawa określonych nieruchomości, ówczesny Krakowski Zarząd Komunalny zlecił biegłemu rzeczoznawcy ds. majątkowych opracowanie operatów szacunkowych mających na celu ustalenie należnego odszkodowania za bezumowne korzystanie z tych działek. Po otrzymaniu operatów Pan ██████████* pismem z dnia 2 kwietnia 2008 r. został poinformowany o ustalonym przez biegłego odszkodowaniu, z jednoczesnym wyjaśnieniem, jaki charakter prawny ma to roszczenie oraz że zostało ono ustalone za okres od 20 lutego 1997 r. do 31 grudnia 1998 r. Roszczenie to, zgodnie z art. 118 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny ulega przedawnieniu po upływie 10 lat, zatem nie ma podstaw prawnych do wypłaty wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z ww. nieruchomości za okres dłuższy niż 10 lat. Natomiast wysokość należnego odszkodowania może być ustalona wyłącznie na podstawie opinii biegłego rzeczoznawcy ds. majątkowych.

Roszczenie o wypłatę wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości ma charakter cywilnoprawny, w związku z czym w przypadku gdy ugoda nie zostanie zawarta, można dochodzić swoich roszczeń wyłącznie przed sądem powszechnym.

Prezydent Miasta Krakowa odnosząc się do ustaleń podjętych na spotkaniu z Panem ██████████* które miało miejsce w dniu 2 października 2006 r., poinformował, że wskazany wtedy termin 15 listopada 2006 r. dotyczył wyłącznie dokonania czynności, które zostały opisane w podsumowaniu ze spotkania, a nie zakończenia sprawy w rozumieniu wypłaty odszkodowania. Zasada jest, iż Prezydent Miasta Krakowa spotyka się z mieszkańcami w konkretnej sprawie tylko jeden raz, pozostałe wizyty są realizowane przez Zastępców Prezydenta Miasta Krakowa.

Nie uwzględnia się również zarzutów Skarżącego dotyczących spraw podatkowych.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne podstawę planowania gospodarczego, planowania przestrzennego, wymiaru podatków i świadczeń, oznaczenia nieruchomości w księgach wieczystych, statystyki publicznej, gospodarki nieruchomościami oraz ewidencji gospodarstw rolnych stanowią dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków. Organ podatkowy dokonujący wymiaru podatku nie ma możliwości wskazania innej powierzchni i klasyfikacji gruntów niż te, które wynikają z danych zawartych w ewidencji gruntów.

Od każdej decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe za lata 1999 - 2009 Pan ██████████* wniósł odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie. Każda decyzja Samorządowego Kolegium Odwoławczego za wskazany okres została zaskarżona przez Pana ██████████* do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie.

Postanowieniami Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego decyzje ustalające zobowiązanie podatkowe za lata 1999 -2009 zostały utrzymane w mocy.

W dniu 27 kwietnia 2010 r. wydana została decyzja Prezydenta Miasta Krakowa ustalająca łączne zobowiązanie pieniężne Skarżącego na rok 2010. Pan ██████████* w ustawowym terminie, tj. 10 maja br.) wniósł odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego.

Organ podatkowy, nie znajdując przesłanek do zastosowania art. 226, § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa przekazał w dniu 20 maja 2010 r. akta sprawy wraz z odwołaniem do Samorządowego Kolegium Odwoławczego.

Skarżący podniósł również sprawę jakości wody dostarczanej mieszkańcom ul. ██████████* Przebudowa sieci wodociągowej w ul. Mała Góra obejmowała swoim zakresem m.in. zmianę sposobu zasilania w wodę ul. ██████████*. Przed wykonaniem projektowanego zakresu prac ulica ta była zasilana od ul. ks. Łączka i stanowiła końcówkę wodociągu. W ramach wykonanej przebudowy ul. ██████████* została włączona do wodociągu w ul. Mała Góra, co pozwoliło na stworzenie układu pierścieniowego zasilania ul. ██████████* od ul. Mała Góra do ul. ks. Łączka. Stan ten zdecydowanie wpłynął na parametry pracy sieci wodociągowej w ul. ██████████*. Podając w dniu 8 marca 2004 r. do wiadomości mieszkańców ul. ██████████* informację o kompleksowym remoncie sieci wodociągowej w rejonie ul. Mała Góra, wraz z ulicami przyległymi, faktycznie zostało użyte nieprecyzyjne sformułowanie, bowiem celem remontu było kompleksowe rozwiązanie problemu jakości wody dostarczanej dla mieszkańców ul. ██████████* jednakże w dalszej korespondencji przedmiotowa kwestia została szczegółowo wyjaśniona Panu ██████████*. Dzięki wykonaniu wyżej opisanych prac i przeprowadzeniu płukania instalacji wewnętrznej jakość wody poprawiła się zasadniczo. Twierdzenie Pana ██████████* że remont miał obejmować także wymianę sieci wodociągowej w ul. ██████████* jest więc bezzasadne.

Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji SA planowało wykonanie w roku 2008 wymiany sieci wodociągowej w ul. ██████████* jednak z uwagi na fakt, iż MPWiK SA zostało zobowiązane przez zarządcę drogi do dokonania renowacji nawierzchni ulicy na ok. połowie jej szerokości, Spółka wystąpiła do Rady i Zarządu Dzielnicy XII Bieżanów - Prokocim z pytaniem dotyczącym planów remontu całej nawierzchni drogowej ul. ██████████*. Zgodnie z otrzymaną informacją taki remont miał być sfinansowany przez Dzielnicę w roku 2009, jednak z uwagi na brak środków finansowych nie doszło do realizacji tego zadania. W związku z powyższym, MPWiK SA chociaż posiada opracowaną dokumentację dotyczącą remontu sieci wodociągowej w tej ulicy i uzyskało wszystkie niezbędne pozwolenia dotyczące realizacji przedmiotowego remontu, wstrzymało się z pracami, ponieważ wymiana sieci wodociągowej i nawierzchni całej ul. ██████████* powinna zostać przeprowadzona w tym samym okresie. Przy wspólnej realizacji renowacji nawierzchni MPWiK SA pokryje koszty remontu połowy nawierzchni ulicy, natomiast Rada i Zarząd Dzielnicy XII Bieżanów - Prokocim

pozostałe koszty. Taki sposób realizacji odtworzenia nawierzchni jest zasadny zarówno z punktu widzenia jej trwałości, jak i estetyki.

Woda dostarczana do posesji usytuowanych przy ul. [REDAKTOWANE] spełnia wszelkie określone w obowiązujących regulacjach prawnych wymagania dotyczące jej jakości, a więc nie zachodzi potrzeba pilnej realizacji remontu sieci wodociągowej.

Pan [REDAKTOWANE] od lat kwestionował jakość wody dostarczanej do posesji położonych przy ul. [REDAKTOWANE]. Pierwsze pismo z informacją o zakończeniu prac związanych z przełączeniem sieci wodociągowej w ul. [REDAKTOWANE] oraz propozycją nieodpłatnego płukania instalacji wewnętrznej wysłane zostało do Pana [REDAKTOWANE] w dniu 27 grudnia 2004 r. Pan [REDAKTOWANE] nie odniósł się do tej propozycji, jak również następnej złożonej przez MPWiK SA w dniu 24 stycznia 2005 r. W tym samym czasie czynności nieodpłatnego płukania instalacji wewnętrznej zostały wykonane u odbiorców, którzy wyrazili taką wolę, co zostało potwierdzone odpowiednimi protokołami.

Chcąc definitywnie wykazać, że jakość dostarczanej wody odpowiada wszystkim parametrom jakościowym określonym w obowiązującym wówczas rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. Nr 203, poz. 1718), Zarząd MPWiK SA uzgodnił z SANEPID-em wspólny pobór prób wody na posesji Pana [REDAKTOWANE] w celu dokonania niezależnych analiz. Fakt ten miał miejsce w dniu 9 marca 2005 r. Otrzymane wyniki w próbkach analizowanych przez Centralne Laboratorium MPWiK SA oraz Sekcję Laboratoryjnej Kontroli Wody do Spożycia Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Krakowie potwierdziły właściwą jakość wody dostarczanej do posesji Pana [REDAKTOWANE].

Pan [REDAKTOWANE] wniósł również skargę w zakresie podziału działek. Z przesłanych przez Prezydenta Miasta Krakowa wyjaśnień wynika, iż oznaczenia parcel katastralnych pochodzą z nieobowiązującego operatu katastru gruntowego, który powstał w XIX wieku. Powierzchnia parcel obliczana była z taką dokładnością, na jaką pozwalały ówczesne metody pomiaru. Zastąpienie dotychczasowego operatu katastru gruntowego nową ewidencją gruntów, założoną zgodnie z obowiązującymi przepisami, tj. dekretem z dnia 2 lutego 1955 r. o ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 6, poz. 32) oraz zarządzeniem Ministrów Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej z dnia 20 lutego 1969 r. w sprawie ewidencji gruntów (M. P. Nr 11, poz. 98 z późn. zm.), nastąpiło w roku 1977 i zostało podane do publicznej wiadomości drogą obwieszczenia w „Dzienniku Urzędowym Rady Narodowej Miasta Krakowa” z dnia 1 lipca 1977 r. Nr 9, poz. 39. Zmiana ta nie nastąpiła zatem w roku bieżącym, czy w ciągu kilku ostatnich lat, lecz ponad 30 lat temu. Granice działek zostały wtedy przyjęte według stanu faktycznego władania, zgodnie z art. 5, pkt 1 dekretu oraz § 10, pkt 1 załącznika do zarządzenia Ministrów Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej. W trakcie wyłożenia ewidencji gruntów zainteresowane osoby fizyczne i prawne mogły zgłaszać uwagi i zastrzeżenia. W wyznaczonym okresie nie zostały zgłoszone żadne uwagi w sprawie tych działek, a tym samym nikt nie zakwestionował granic tych działek i ich powierzchni, które zostały obliczone z większą dokładnością niż w XIX wieku.

Różnice pomiędzy powierzchnią parcel katastralnych a działek ewidencyjnych często występują przy sporządzaniu wykazów synchronizacyjnych (dokumentów łączących dawne i aktualne oznaczenia nieruchomości). Pomimo zmiany powierzchni zarówno oznaczenia katastralne, jak i ewidencyjne dotyczą tego samego terenu, gdyż granice nie ulegają zmianie.

W związku z zastrzeżeniami Pana [REDAKTOWANE] dotyczącymi powierzchni wywłaszczonych działek w dniu 19 września 2006 r. została wydana decyzja dotycząca zmiany powierzchni i oznaczenia działek. Decyzja ta została wręczona Panu [REDAKTOWANE] do rąk własnych w Wydziale Geodezji Urzędu Miast Krakowa.

Protokół graniczny, o którego przekazanie wnosił Pan [REDAKTOWANE] należy do zasobu bazowego i nie podlega bezpośredniemu i powszechnemu udostępnieniu. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie określenia rodzajów materiałów stanowiących państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny, sposobu i trybu ich gromadzenia i wyłączenia z zasobu oraz udostępniania zasobu), do bezpośredniego i powszechnego udostępnienia służą materiały, które stanowią zasób użytkowy. Protokół graniczny, zgodnie z instrukcją techniczną „O-3 Zasady kompletowania dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej” wprowadzoną do stosowania zarządzeniem nr 1 Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 4 lutego 1992 r., stanowi zasób bazowy.

Mając na uwadze powyższe, skarga Pana [REDAKTOWANE] została uznana za niezasadną.